

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/1079/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812213010
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812213010.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: G. E. K., s. r. o., so sídlom C., S. 5, P. XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou R. E., s. r. o., so sídlom C., S. 5, proti odporcovi R. N., naposledy bytom D., XX. augusta XX/X, t. č. pobytom na neznámom mieste, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu T. XX XXX XXX, zast. JUDr. B. L., advokátom so sídlom F., J. E. X/A, o zaplatenie 825,30 eur a prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 24. septembra 2013, č.k. 4C/273/2012-107 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,11 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. B. L., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku zaplateného z návrhu vo výške 42,87 eur a o vrátenie súdneho poplatku požiadal Daňový úrad Bratislava. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 118,16 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ návrhom podaným dňa 23.07.2012 žiadal zaviazať odporcu na zaplatenie 825,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 29,08 eur a úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 99,58 eur od 01.11.2006 do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 725,72 eur od 24.10.2008 do zaplatenia. Do tohto konania dňa 11.10.2012 vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa D., so sídlom S., N. XX. Po doručení návrhu vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu tento podala odpor a to podaním zo dňa 17.10.2012 . Vo svojom podaní vzniesol námietku premlčania a navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Skôr než začalo pojednávanie navrhovateľ svoj návrh vzal späť v celom rozsahu a konanie žiadal zastaviť. Vzhľadom na späťvzatie návrhu celkom, súd konanie zastavil, rozhodol tak podľa §-u 96 ods. 1 O.s.p. O vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi rozhodol podľa §-u 11 ods. 3,4 Zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok z návrhu vo výške 49,50 eur, návrh vzal späť pred prvým pojednávaním, preto sa mu vracia súdny poplatok, ale krátený o 6,63 eur, t. j. vo výške 42,87 eur. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa §-u 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. V danom prípade navrhovateľ vzal návrh späť chronologicky po tom, čo do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu a po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom na strane odporcu. Súd mal za to, že v takomto prípade vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcim na strane odporcu patrí náhrada trov konania, ktorú mu je povinný nahradiť ten, kto zavinil zastavenie konania, t. j. v tomto prípade navrhovateľ. Nemožno prijať záver, že vedľajší účastník ako združenie založené na ochranu spotrebiteľa si nemôže zvoliť splnomocneného zástupcu. Ustanovenie § 24 O.s.p. upravuje možnosť účastníkovi dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. V

tomto prípade bol súd toho názoru, že vedľajšiemu účastníkovi patrí právo na náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia a ním vykonané úkony v tejto veci považuje za účelne vynaložené. Súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z. a to za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 27.08.2012 (§ 14 ods. 1 písm. a/ uvedenej vyhlášky) a za písomné podanie na súd vo veci samej - odpor zo dňa 17.10. 2012 (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z. z.). Priznané trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za horeuvedené dva úkony právnej služby po 51,45 eur (z tarifnej hodnoty 825,30 eur), režijného paušálu za 2 úkony po 7,63 eur (za úkony vykonané v roku 2012). Trovy právneho zastúpenia sú vyčíslené v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z. a sú spolu vo výške 118,16 eur.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Zastával názor, že vedľajší účastník, združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenia majú vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa pritom môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co 91/2012. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/03. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Navrhovateľ má za to, že v danom prípade bola namiesto aplikácia § 150 ods. 2 O.s.p., keďže predmetom konania je suma 825,30 eur. Je teda zrejmé, že ide o drobný spor, pričom trovy právneho zastúpenia vo výške 118,16 eur sú značne neprimerané výške žalovanej pohľadávky.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,54 eur. Namietal, že združenie ako právnická osoba, zameraná na ochranu spotrebiteľov, vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Argumentáciu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí sám z podstaty existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, označil za účelovú, nelogickú, až absurdnú. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu „rovnosť zbraní“. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporkyňa splnila to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplata istiny v sume 825,30 eur s prísľušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.09.2013, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcu), čím mu v prípade úspechu nemožno uprieť právo na náhradu trov konania.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 118,16 eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 17.10.2012 doručil súdu odpor, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevzhladol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ, nakoľko trovy konania v preskúmvanej veci nie sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 118,16 eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení účinnom od 01.07.2013, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 13.12.2013 + režijný paušál 7,81 eur, t. j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.